

"BOUÁ KOVINY"

ÁĚtrtek, 26 Á•ervenec 2018

PÁ™ed pÁ›r lety jsem vlastnil (nebo spÁ-Á je on mÁ›) samovyvenÁ•ovacÁ-ho psa Kubu, mimo jinÁ© straÁ›nÁ½ho kurevnÁ-ka, dokola s nÁ-m jenom malÁ©ry. Furt nÁ›jakÁ½ Á¾enskÁ½ u mÁ› a chtÁ›ly penÁ-ze na potrat svÁ© fenky. JÁ› na nÁ› mÁ›l syst-â€žDrÁ¾ela? DrÁ¾ela! DrÁ¾ela dobrovolnÁ›, drÁ¾ela rÁ›da, tak co! MÁ›te si jÁ- hIÁ-dat!â€œ Pak Kuba nÁ›kde zmizel a mÁ›lÁ-to.

VzpomÁ-nÁ›m, jak se mnou jezdil za pracÁ- a jednou se jeden pÁ›n straÁ›nÁ› divil, Á¾e to psisko drÁ¾Á- v hubÁ› konec mÁ›Á™icÁ-ho pÁ›sma a maÁ¾e s nÁ-m po poli pryÁ•. Tak jsem mu vysvÁ›til, Á¾e to je speciÁ›lnÁ› vycviÁ•enej stavebnÁ- a geodetickej pes, mimo jinÁ© dost drahej. Kroutil dost nedÁ-vÁ›Á™ivÁ› hlavou, ale vidÁ›l to na vlastnÁ- voÁ›i, tak co.

Á½e si ten mÁ›Á™Á-cÁ- bod vybral sÁ›m "mÁ›Á™Á-cÁ- pes Kuba" dle svÁ©ho gusta a nÁ›lady, byla ovÁ›em Á›plnÁ› jinÁ› kapitolaâ€!

x x x

Jeden

mÁ›j klient mÁ›j zemÁ›dÁ›lskou usedlost, kde sice hospodaÁ™Á-, ale bydlÁ- v nedalekÁ©m mÁ›steÁ•ku. ZdÁ›dil a restituoval nÁ›jakÁ© zemÁ›dÁ›lskÁ© stavby, kde mÁ›j vÁ›je potÁ™ebnÁ©, ale nebydlÁ- tam. Asi pÁ™ed dvÁ›ma lety v zimÁ› pÁ™ed VÁ›noci se na nÁ›j zamÁ›Á™ili zlodÁ›ji. NejdÁ™-ve sem tam nÁ›jakÁ› nafta, pak drobnÁ© stroje a zaÁ™-zenÁ-, ale i brambory a pÁ›r prasat apod. Od zaÁ•Á›tku mÁ›l podezÁ™enÁ- na nÁ›koho mÁ-stnÁ-ho, ale nemohl to dokÁ›zat. Stopy vÁ¾dy konÁ•ily na silnici, kde se ztratily. NÁ›kdo mu poradil, aby si dal na vrata cedulku "Pozor zIÁ½ pes". To udÁ›lal a chvilku byl klid.

Pak se

krÁ›deÁ¾e opakovaly dÁ›l. To ho naÁ›tvalo, a tak zaÁ•al shÁ›nÁ›t skuteÁ•nÁ©ho psa. Z Á›tulku si pÁ™ivezl celkem velkÁ©ho vlÁ•Á›jka. Nikdo o tom nevÁ›dÁ›l. DruhÁ½ den, kdyÁ¾ pÁ™ijel do objektu, tak vidÁ›l zvalchovanÁ½ a poÁ›lapanÁ½ snÁ-h, jako po nÁ›jakÁ©m zÁ›pase. Dokonce i stopy krve a kousky hadrÁ›. Pes byl v pohodÁ›.

DoÁ›lo

mu, Á¾e pes vyruÁ›jil zlodÁ›je a nejen to, ale Á¾e mu patrnÁ› zpÁ›sobil nÁ›jakÁ© Á›rÁ›my. V mÁ-stnÁ-m obchodÁ› zjistil, Á¾e jeden vesniÁ•an prÁ½ jel rÁ›no do mÁ›sta k doktorovi s tÁ-m, Á¾e jej v noci napadl divoÁ•Á›k. A Á¾e je to mÁ-stnÁ- myslivec.

MÁ›j

klient doktora dobÁ™e znÁ›j a tak mu zavolal. Ten mu potvrdil, Á¾e jednoho takovÁ©ho Á•iovÁ›ka opravdu vyÁ›jetÁ™oval, ale Á¾e hnedle poznal, Á¾e to byl pes a ne divoÁ•Á›k. Proto prÁ½ mu radil, aby nekecal a dal si pozor, Á¾e by mohl dostat vzteklinu. Ten znejistÁ›l, ale nic neÁ™ekl. MÁ›j klient dostal nÁ›pad. ZaÁ›jel znovu do obchodu (mÁ-stnÁ- drbÁ›rna) a tak si posteskl, Á¾e si pÁ™ivezl psa z Á›tulku, ale Á¾e jej bude muset asi vrÁ›tit, neboÁ¾ mu volali, Á¾e nebyl oÁ•kovÁ›n proti vzteklinÁ› a Á¾e ji mÁ-Á¾e mÁ-t... JeÁ›tÁ› Á™ekl, Á¾e je Á›tÁ›stÁ-, Á¾e mÁ›l toho psa zavÁ™enÁ©ho v objektu. A pak ve vÁ›jÁ- tichosti vlÁ•Á›jka prozatÁ-m odvezl k bratrovi.

PanÁ-

prodavaÁ•ka a pÁ›r mÁ-stnÁ-ch dÁ›chodkyÁ› to vyslechlo. Reakce byla celkem rychlÁ›. Onen myslivec jeÁ›tÁ› ten den jel do nemocnice se nechat vyÁ›jetÁ™it na vzteklinu. JenÁ¾e, oni chtÁ›li ne jeho, ale aby nechal vyÁ›jetÁ™it psa na veterinÁ›. Myslivec nakonec pÁ™iÁ›jel za klientem s tÁ-m, kam Á¾e dal toho psa. Klient se ptal, proÁ•? No, Á¾e by prÁ½ jej koupil. Ten Á™ekl, Á¾e uÁ¾ je pozdÁ›, Á¾e jej opravdu musel veterinÁ› utratit pro podezÁ™enÁ- na vzteklinu. Myslivec byl u konce svÁ½ch sil, nic neÁ™ekl a odeÁ›jel.

Co se

pak dÁ›lo klient nevÁ-, ale krÁ›deÁ¾e pÁ™estaly. Psa si pak asi po mÁ›sÁ-ci pÁ™ivezl od bratra zpÁ›t. Onen myslivec na tohle urÁ•itÁ› do konce Á¾ivota nezapomene. FRANTA BOUÁ KA

